

* پیش نویس قانون اساسی *

نیاز به تکرار نیست که جمهوری اسلامی نظامی است تحمیلی و در هنگام رای گیری سال ۱۳۵۷ به مردم ایران دروغ گفته شد و بدون اشاره به نوع رژیم با ارائه یک سری وعده ها که هیچگاه به عمل درنیامد حکومتی که مد نظر اسلاميون بود وبعد ها دیدیم که دست استعمار از آستین فتنه ولایت فقیه بدر آمد به ملت شریف ایران تحمیل شد.

امروز ایرانی پاک نژاد را نتوان بدون برنامه به پای صندوق های رفراندک کشید. قرار است ملت ایران بزرگترین تصمیم خود را در مسئولیتی که بعهده خواهد گرفت طی رفراندمی برای تعیین شکل نظام رای بدهد؛ کدام نظام؟؟ نظام جمهوری اسلامی، جمهوری فدراتیو، جمهوری سوسیالیستی،... پادشاهی مشروطه؟ بر اساس کدام قانون اساسی؛ قانون اساسی ۱۹۰۶ که بند هائی از آن نوعی مذهب گرانی است، یا مشروطه سکولار که مذهب و حکومت از هم جداست؟ چه جمهوری چه پادشاهی چگونه حقوقی برای باتوان، شهروندان ارشد و سایر احاد ملت تامین خواهد بود؟

در راستای تحقق بخشیدن به تصمیم گیری بدون دغدغه و بدون شک و تردید در مورد نظام آینده کشور از یکسان و اندی پیش جسته و گریخته پیشنهاد کرده ام تا از هم اکنون **پیش نویس** دو گونه قانون اساسی (جمهوری لائیک و همچنین پادشاهی مشروطه که نظام پارلمانی اساس کار آن باشد و مذهب در هر صورت جذا از اساس حکومت باشد) تهیه شده و **به رایزنی همگان** گذاشته شود. بدین منظور تارنمایی در آدرس: www.peymanmeli.org/constitution آماده شده تا رهنمودی برای متخصصان، حقوقدانان و ایرانیان گرامی باشد.

پیش نویس قانون اساسی که بر اساس داده های موجود با همیاری مردم و با شور و مشورت حقوقدانان و متخصصان قانون اساسی تدارک شود مبنایی دموکراتیک و مدرن برای فرزندان ایران خواهد بود. هر قانونی که پیشنهاد میگردد چه قانون اساسی باشد چه قانون جزا، قانون مدنی و یا قانون عموم از نظر قانونگذار بهتریت قانون بنظر خواهد آمد ولی از نظر افرادی که قانون بر آنها جاری می گردد ممکن است اصلح و مورد پذیرش همگانی نباشد؛ لذا ضروری است تا تک تک احاد ملت مشارکت همگانی داشته و در بنیان نهادن قانونی که نسل ها از آن بهره مند خواهند شد سهم داشته باشند.

بدون در دست داشتن **پیش نویس قانون اساسی** انتخاب اصلح و شفافیت لازم جهت انتخاب درست نوع حکومت میسر نخواهد بود و در نتیجه اخذ رای سفید به شیوه جمهوری اسلامی اختیار رای دهندگان را در روز رفراند ملی و تاریخ ساز از آنان سلب نموده و تلاش ایرانیان در رسیدن به آزادی و دست یازیدن به دموکراسی را به بیراهه خواهد برد مردم در روز رفراند به کلیات پیش نویس رای خواهند داد و مسلماً **تصویب نهایی** قانون اساسی آینده و رایزندی در جزئیات بر عهده مجلس منتخب موسسان و نمایندگان مردم خواهد بود.

از یکسال و اندی پیش تدوین پیش نویس قانون اساسی ذهن اینجانب را بخود مشغول داشته ولی چون تنظیم چنین مجموعه ای در تخصص نمی باشد در آن تامل کرده ام. امروز نیاز به داشتن نسخه ای که تاحدودی مورد بررسی قرار گرفته و ایراد های اولیه آن برطرف شده ضرورت حاد دارد. با سرعت به روز موعود نزدیک می شویم و نخواهیم توانست رای خود را به صندوق رفراند بیاندازیم مگر پیش نویسی از دو نوع قانون در اختیار باشد. (پادشاهی مشروطه بر پایه پارلمان و سکولار - جمهوری بر پایه دموکراسی و سکولار). بدون داشتن پیش نویس قانون اساسی رای ملت به آن میماند که ورقه سفیدی را امضا و مهر کرده و در اختیار حاکمان قرار دهیم تا آنچه «آنان» صلاح میدانن در آن نوشته و حکم کنند. اینبار بنفع ملت هشیار و آگاه و شهروند مطلع ایرانی نیست که ورقه سفید امضاء به دست حکومت گرایان بدهد. وظیفه فرد فرد مردم هشیار و آگاه است تا دیگران و آتانی که کمتر سواد دارند را نیز به حقوقشان آگاه کنند. ملت است که مرکز دایره حکومت را به پرگار میکشد و اگر پایه آن بر جای سست استوار باشد دایره مردم و حکومت از هم پاشیده و میتواند در کوتاه مدت به استبداد تبدیل شود. نوع حکومت نیست که باعث دموکراسی یا استبداد میگردد بلکه

مردم هستند که اجازه برقراری چنین روشی را میدهند. وظیفه مردم در یک دموکراسی بسیار سنگین است و استمرار دخالت آنان در هر برهه از زمان ضروری میباشد.

بر همه ماست که سرنوشت خویش را رقم زنیم و اختیار آنرا از هم اکنون در دست بگیریم، روزی که این وظیفه را رها سازیم انتظار استبداد را خواهیم کشید.

قبل از رسیدن به زمان حساس و تاریخ ساز فراندم بایستی همگی از برای تنظیم و تدوین نسخه پیش نویس قانون اساسی که نظر طرفداران جمهوری و پادشاهی را بطور یکسان تامین کند دست به دست هم بدهیم.

ممکن است عده ای ایراد بگیرند؛ حال که رژیم پادشاهی را به جمهوری تبدیل کرده ایم برگشت دادن آن اشتباه خواهد بود و اینبار وظیفه ما تنها به حذف جمهوری مذهب از حکومت خلاصه می شود. در جواب باید گفت: ما از دموکراسی سخن می گوئیم و در سایه این پدیده بایستی حق انتخاب افراد و گروه های مختلف در نظر گرفته شود. در سال ۱۳۵۷ حق انتخاب از مردم سلب بود؛ امروزه نمیتوان حقی را از فرد یا گروهی سلب کرد. حکومت از آن مردم اس و هر کس در هر مقامی اداره امور کشور را بعهده بگیرد خدمتگزار مردم می باشد. نماد حکومت که همانا چگونگی ساختار نیروی اجرایی است با کار کرد دولت ربطی ندارد. مردم ایران ضامن اجرای قانون اساسی می باشند در هر نوع حکومتی که انتخاب شود این وظیفه بطور موقت به شخص پادشاه و هیئت وزیران و در رژیم جمهوری به رئیس جمهور و هیئت وزیران واگذار می شود. لذا با ارائه هر دو نوع حکومت از ابتدا به رای مردم احترام گذاشته شده و مردم خواهند بود که در نهایت با رای اکثریت در مقابل اقلیت به پیروزی دست خواهند یافت.

فقط بدین ترتیب است که همه افراد مردم با آگاهی تمام از جزئیات اساسی شکل نظام آینده باآسودگی خاطر به آن رای خواهند داد. براساس این پروسه همه اجزاء جامعه در تنظیم شکل ابتدایی قانون اساسی و یا هر نام دیگری که به آن داده می شود شریک بوده و کسی با شک و تردید به رژیمی که از شکل آن بی اطلاع است رای نخواهد داد؛ (مجبور نخواهیم بود ورقه سرخ و سبز بدست مردم بدهیم) آنچه در فراندم سال ۱۳۵۷ (۱۹۷۹) نوعی تجاوز به حقوق مردم و اهانت به ملت بود که آنان را در حد صغیر بحساب آورده و حق رای و انتخاب را از آنان گرفت.

از افرادی که با ارسال نامه و نسخه پیش نویس قانون اساسی مرا یاری داده اند سپاسگزارم و آمادگی خود را برای همکاری و همکاری اعلام میدارم.

از آنانی که در این راه پیشقدم هستند و از ابتکار و تخصص علمی برخوردارند و دموکراسی را در سایه آزادی سخن و اندیشه صمیمانه پذیرفته اند دعوت می شود تا پیمان ببندند و آینده کشورمان را تضمین کنند. نامه های الکترونیکی خود را به jaarchi@payandehiran.org ارسال نمایند.

ح-ک

سوم ژانویه ۲۰۰۳